

Adio... te iubesc !

Caprar Florin

Sunt singur. În faţă, foaia goală
Mă-ndeamnă să îţi spun tot ce gândesc,
Da-n haos mintea-ntunecată-mi zboară
Şi vorbe fără sens nu vreau să îţi rostesc.

Nu vreau să-ţi spun că marea-nvolburată,
Din ochii mei revarsă rece şi sărată,
Când gândul meu nebun, spre tine iar mă poartă,
În amintirea clipelor frumoase de-altădată.

Nu vreau să-ţi spun că cerul meu mă-deamnă
Să zbor neîncetat spre cerul tău.
Dar nori -ntunecati în jurul tău se-adună
Şi se transformă-ncet în cel mai aprig hău.

Şi din acest abis, adânc, de netrecut ,
În disperare-ţi strig şi nu vrei să auzi.
Cu inima-mi rănită , mă-ntorc la început,
La foaia mea cea goală şi la obraji-mi uzi.

Şi-atunci cu resemnare, sleit, eu îţi şoptesc
Cuvinte nerostite : adio... te iubesc !

Caprar Florin